

[Grethe Philip.]

Næste år vil de rammebelagte udgifter endnu en gang blive beskåret. Efterhånden er disse udgiftsområder meget hårdt trængt, og jeg tror derfor, vi må indstille os på, at det er de lovbestemte udgifter, der i fremtiden skal holde for.

Et enkelt område af de rammebelagte udgifter går helt fri for den lineære nedskæring, der rammer andre områder, og det er forsvaret. I det radikale venstre er vi af den opfattelse, at dette ikke kan være rimeligt, så meget mere som forsvarsministeren har givet udtryk for, at der var mulighed for endog betydelige besparelser inden for forsvaret, uden at det ville berøre effektiviteten.

Vi føler os, som det er vor skik, forpligtet af det indgåede forsvarsforlig, men vi beklager stærkt, at det ikke har været muligt at få de øvrige parter i forsvarsforliget med til at gennemføre nedskæringer på forsvaret. Erfaringerne fra sidste års besparelser viser, hvor vigtigt det er at lægge langsigtede planer for besparelserne, hvis man skal undgå urimeligheder. Vi har ofte hørt venstre sige, at der skal være besparelser her og nu. Det skaber uvægerlig problemer. Men det er på den anden side lige så farligt at udsætte overvejelserne om besparelser.

Vi må også drage den lære, at besparelser, særlig hvis de er sket ved hurtige indgreb, senere må tages op til fornyet overvejelse og også undertiden til korrektion. Jeg tænker her f. eks. på ungdomsydelsen, der blev nyindført som erstatning for børnetilskud til de 16—17-årige, og på besparelserne på daginstitutionerne. De oplysninger, der er kommet frem om fordelingen af ungdomsydelsen, taler meget stærkt for, at tildelingen til kommuner af beløb, der skal udbetales som ungdomsydelse, må ske efter andre retningslinjer end dem, der har været anvendt i år. Det kan ikke være rimeligt, at de rige kommuner kan være meget mere rundhåndede med uddelingen af ungdomsydelse end de fattige kommuner.

Besparelserne på daginstitutionerne har vakt en betydelig uro blandt personalet, samtidig med at der fra stærkt højreorienterede kredse har været drevet en meget ubehagelig hetz imod såvel daginstitutionerne som deres pædagogiske personale, en hetz, jeg gerne herfra vil tage afstand fra. Men

den store modstand mod daginstitutionsbesparelserne var ikke rimelig og skyldes jo for øvrigt for en del misforståelser.

Jeg tror, meget vil falde til ro, når daginstitutionerne helt lægges ind under kommunerne, således at der kan tages mere individuelle hensyn. Det er mit indtryk, at man i nogle kommuner og i visse institutioner faktisk uden større vanskeligheder har kunnet tilpasse sig de nye normeringer, men omvendt føler jeg meget stærkt, at man i en række af de store bykommuner og specielt i de daginstitutioner, der tager sig af et svagt socialt klientel eller har med handicappede børn at gøre, får meget vanskeligt ved at klare sig med et nedskåret personale og allerede nu er meget klemt. Jeg mener ikke, at vi i folketinget skal lade os presse af strejker og demonstrationer, men på den anden side skal vi heller ikke lade os skræmme så stærkt af forargelsen herover, at vi ikke tør gå ind for korrektioner, som vi i øvrigt mener er rigtige.

Derfor opfordrer jeg socialministeren til fornyede drøftelser om mulighederne for at give lempelser i normeringen, hvor der foreligger særlige vilkår, og hvor der foreligger ansøgning fra kommunerne. Jeg har indtryk af, at man fra socialstyrelsens side har været mere tilbageholdende med at give dispensation, end det var tilsigtet fra starten, og jeg mener også, der kan være brug for dispensation i tilfælde, hvor reglerne om begrænsning af vikarudgifterne virker urimeligt, særlig i de institutioner, hvor man ikke har mulighed for at lukke om sommeren.

Det indgår i besparelserne, at en del af dem skal ske på de serviceydelse, der ydes af kommunerne. Man vil i den nærmeste fremtid gå i gang med at se nærmere på, hvordan dette skal ske. Kommunerne er allerede inddraget i overvejelserne, og jeg forstår, at de er gået positivt ind i arbejdet, og at de mener, at der vil kunne peges på lovbundne områder, hvor der kan spares, hvis kommunerne selv får lov til at lægge serviceniveauet ud fra de lokale forhold og forudsætninger. Det er meget vigtigt, at kommunerne inddrages på et tidligt tidspunkt. Jeg tror, det er den eneste måde, hvormed vi kan komme igennem med besparelser, der kan fungere tilfredsstillende i praksis.

I det hele taget må det understreges, at et øget økonomisk samarbejde med kommu-